Sag 148/88 R

Alessandro Albani mfl.
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — udvælgelsesprøve — foreløbige forholdsregler«

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 21. juni 1988 3361

Sammendrag af kendelse

Foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelse — betingelser herfor — »fumus boni juris«
(Procesreglementet, art. 83, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR DOMSTOLENS ANDEN AFDELING
21. juni 1988 *

I sag 148/88 R,

Alessandro Albani, Alberto Caferri, Claudio Caruso, tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og **Bruno Buffaria,** ved advokat Benoît Liesenberg, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Yvette Hamilius, 11, boulevard Royal,

sagsøgere,

støttet af

* Processprog: Fransk.

Union syndicale, ved advokat Jean-Nöel Louis, Bruxelles,

og

Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens, ved advokat Michel Deruyver, Bruxelles,

intervenienter,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Sergio Fabro, Den Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Den Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvorunder der er fremsat begæring om, at udarbejdelsen eller offentliggørelsen af egnethedslisten for udvælgelsesprøve KOM/A/482 udsættes ved en foreløbig forholdsregel, har

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING,

i henhold til procesreglementets artikel 9, stk. 4, og artikel 96

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, registreret på Domstolens Justitskontor den 25. maj 1988, har Alessandro Albani, Alberto Caferri og Claudio Caruso, tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, samt Bruno Buffaria anlagt sag med påstand om annullation af rettelsen af de skriftlige prøver i forbindelse med udvælgelses-

prøve KOM/A/482, eller, subsidiært, af udvælgelseskomitéens beslutning om ikke at give sagsøgerne adgang til de mundtlige prøver.

2 Ved dokument, indgivet samme dato, har sagsøgerne i henhold til procesreglementets artikel 83 som foreløbig forholdsregel begæret udvælgelsesprøven KOM/A/482 udsat, herunder navnlig udarbejdelsen eller offentliggørelsen af egnethedslisten opstillet på grundlag af udvælgelsesprøven.

3 Kommissionen har indgivet sine skriftlige bemærkninger den 6. juni 1988. Parterne har afgivet mundtlige forklaringer den 13. juni 1988.

4 Ved begæringer, indgivet til Domstolens Justitskontor den 12. juni 1988, har Union syndicale og Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens anmodet om at indtræde i sagen som intervenienter til støtte for sagsøgerne i såvel hovedsagen som sagen vedrørende foreløbige forholdsregler.

5 Ved kendelse af 13. juni 1988 har formanden for Anden Afdeling tilladt Union syndicale og Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens at indtræde som intervenienter i sagen vedrørende foreløbige forholdsregler. Intervenienterne har afgivet indlæg under den mundtlige forhandling den 13. juni 1988.

6 Det fremgår af sagen, at udvælgelsesprøve KOM/A/482 er en almindelig udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver foranstaltet af Kommissionen med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (stillingsgruppe A 7/A 6) inden for følgende områder: landbrug, fiskeri og samarbejde med udviklingslandene. Selv om der var tale om en almindelig udvælgelsesprøve, stilledes der ifølge meddelelsen (offentliggjort i EFT C 34 af 12.2.1987), særlige adgangsbetingelser, navnlig for så vidt angår aldersgrænsen og de kvalifikationsbe-

viser, der krævedes af tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber i kategori B.

7 Ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøve omfattede de skriftlige prøver en prøve bestående af en række »multiple-choice«-spørgsmål med henblik på at vurdere ansøgernes viden på de af udvælgelsesprøven omfattede områder samt en praktisk prøve ud fra et sagsmateriale, der skulle give mulighed for at vurdere ansøgernes analyseevne og erfaring i behandling af et sådant materiale.

8 De skriftlige prøver blev afholdt den 20. november 1987 på en snes forskellige steder i Europa, Sydamerika, Afrika og Australien.

9 Som det fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøve var beståelsen af den første af de skriftlige prøver en betingelse for, at ansøgerne kunne fortsætte. Den anden prøve blev derfor kun rettet for de ansøgeres vedkommende, der havde opnået en bestemt minimumskarakter i den første prøve.

10 De ansøgere, som i den anden skriftlige prøve havde opnået en bestemt minimumskarakter, og som for begge de skriftlige prøver havde opnået mindst 60% af de herfor mulige points, fik adgang til den mundtlige prøve.

11 Udvælgelseskomitéen meddelte ved skrivelser af 21. marts 1988, at sagsøgerne ikke havde fået adgang til den mundtlige prøve.

12 Det fremgår af Kommissionens oplysninger under den mundtlige forhandling i sagen om foreløbige forholdsregler, at der var indgivet 2 105 ansøgninger. 877 ansøgere fik adgang til udvælgelsesprøven og deltog i de skriftlige prøver. 369 ansøgere, herunder sagsøgerne, opnåede minimumskarakteren i den første skriftlige prøve, mens kun 172 ansøgere fik adgang til den mundtlige prøve. 67 ansøgere blev opført på egnethedslisten, der blev udfærdiget den 26. maj 1988.

13 Det bemærkes, at sagsøgerne ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, skal angive de faktiske og retlige omstændigheder, der umiddelbart nødvendiggør den begærede foreløbige forholdsregel.

14 Sagsøgeren har her gjort gældende, at afviklingen af de skriftlige prøver samt rettelsen af den anden skriftlige prøve var behæftet med mangler.

15 For såvidt angår afviklingen af de skriftlige prøver, har sagsøgerne først gjort gældende, at udvælgelseskomitéen havde tilrettelagt de skriftlige prøver, således at den sidste skriftlige prøve, på grund af tidsforskellen, blev afsluttet i Canberra, Australien, to timer inden påbegyndelsen af den første skriftlige prøve i Bruxelles. Sagsøgerne har mistanke om, at ansøgerne i Bruxelles inden påbegyndelsen af den anden skriftlige prøve havde fået kendskab til emnet for denne prøve. Ifølge vedholdende rygter, der var kommet intervenienterne for øre, skulle disse ansøgere inden indledningen af prøverne eller under frokostpausen mellem de to skriftlige prøver have modtaget oplysninger fra Canberra.

16 Sagsøgerne har anført, at Union syndicale allerede den 3. december 1987 anmodede Kommissionen om at oplyse, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der var truffet for at undgå lækager, som kunne være forårsaget af tidsforskellen, og at Kommissionen i skrivelse af 2. februar 1988 blot svarede, at der var truffet sikkerhedsforanstaltninger, og at indholdet af de skriftlige prøver var af en sådan karakter, at man ikke ville kunne drage fordel af et forudgående kendskab dertil.

17 Kommissionen har under den mundtlige forhandling i sagen om foreløbige forholdsregler understreget, at de trufne sikkerhedsforanstaltninger for at hindre de af sagsøgerne nævnte lækager dels bestod i indsamling af det omdelte materiale ved afslutningen af prøverne i Canberra, dels i et cocktailparty, som Kommissionens repræsentant i Australien havde organiseret for de tilstedeværende ansøgere efter den sidste skriftlige prøve, således at disse var beskæftiget, indtil prøverne blev påbegyndt i Bruxelles. Da den anden skriftlige prøve krævede en personlig indsats af ansøgerne i form af en syntese og evnen til selvstændig tankegang, fandt Kommissionen det unødvendigt at træffe yderligere sikkerhedsforanstaltninger for denne prøve. Efter at Kommissionen havde hørt om de rygter, sagøgerne omtaler, foretog den i øvrigt en undersøgelse og konstaterede bl. a., at der ikke var foreta-

get noget opkald til Bruxelles fra delegationen i Canberra i den periode, hvor en lækage var mulig.

18 Med hensyn til dette anbringende bemærkes blot, at de rygter og teoretiske muligheder for lækage, som sagsøgerne nævner, ikke er tilstrækkelige til at begrunde, at der træffes de begærede foreløbige forholdsregler, idet der ikke foreligger konkrete momenter, der, selv indirekte, kan godtgøre, at der virkelig var tale om en lækage.

19 Med hensyn til rettelsen af den anden skriftlige prøve har sagsøgerne herefter anført, at udvælgelseskomitéen anvendte kriterier, der afveg fra de instruktioner, som ansøgerne havde modtaget vedrørende besvarelsen af denne opgave. Det blev på det strengeste pålagt ansøgerne, at besvarelsen ikke måtte fylde mere end højst 800 ord, idet det blev understreget, at opgaverne i modsat fald ikke ville blive rettet. For at undgå enhver klage blev ansøgerne i forbindelse hermed opfordret til selv at angive antallet af anvendte ord. I vejledningen til opgaveretterne anmodede udvælgelseskomitéen dem derimod blot om at kontrollere, at antallet af ord ikke langt oversteg det fastsatte minimum på 800, og om ikke at rette de opgaver, der klart var for lange, dvs. på mere end 1 200 ord. Herved blev princippet om ligebehandling af ansøgerne groft tilsidesat.

20 Sagsøgerne har anført, at Union syndicale ved en skrivelse af 9. februar 1988 havde henledt Kommissionens opmærksomhed på denne uoverensstemmelse mellem instruktionerne til ansøgerne og vejledningen til opgaveretterne, og at Kommissionen den 9. marts 1988 havde svaret, at den på grundlag af en grundig gennemgang af instruktionerne og vejledningen, var kommet til det resultat, at udvælgelseskomitéen havde truffet en afgørelse i samtlige ansøgeres interesse uden at foregribe det kvalitative resultat af de individuelle rettelser.

21 Sagsøgerne har yderligere anført, at Kommissionen, som svar på en klage fra en af sagsøgerne, Albani, meddelte, at begrænsningen til 800 ord var indført med det formål at opnå sammenlignelige præstationer, men at udvælgelseskomitéen, da opgaverne skulle rettes, besluttede ikke at straffe de besvarelser, der ubetydeligt overskred denne grænse, idet en matematisk overholdelse af en sådan grænse ikke er mulig på grund af de forskellige sprogs struktur.

22 Kommissionen har under den mundtlige forhandling i sagen om foreløbige forholdsregler anført, at udvælgelseskomitéen allerede den 8. januar 1988 havde udfærdiget den vejledning til opgaveretterne, som sagsøgerne anfægter, uden at kende antallet på de ansøgere, der skulle have den anden skriftlige prøve rettet, og som havde overskredet grænsen på 800 ord, idet rettelsen af de første skriftlige prøver, der havde eliminerende virkning, endnu ikke var afsluttet. Med vejledningen ønskede udvælgelseskomitéen at forbeholde sig sin afgørelse i tilfælde af overskridelse af det fastsatte minimum og kun give opgaveretterne mulighed for at udskyde de åbenbare overskridelser.

23 Kommissionen har yderligere under retsmødet i sagen om foreløbige forholdsregler anført, at kun fem ud af de 172 ansøgere, som ifølge opgaveretterne havde bestået den skriftlige prøve, overskred det fastsatte maksimum på 800 ord. Det drejer sig om en ansøger med 810 ord, to ansøgere med mellem 820 og 830 ord, en ansøger med 847 ord og en ansøger med 850 ord. Disse ansøgere blev ikke udelukket på grund af den konstaterede overskridelse. Imidlertid bestod ingen af disse ansøgere den mundtlige prøve og blev derfor ikke opført på egnethedslisten.

24 Selv om det er beklageligt, at Kommissionen hverken nævnte disse nøjagtige og helt objektive oplysninger, da intervenienterne og sagsøgerne anmodede om supplerende oplysninger, eller i dens skriftlige indlæg for Domstolen, må de i denne fase af retsforhandlingerne lægges til grund for Domstolens afgørelse. Ifølge disse oplysninger kan det forhold, at rettelsen af den anden skriftlige prøve, som sagsøgerne har påstået, er behæftet med mangler, ikke i væsentlig grad forvanske det endelige resultat af udvælgelsesprøven og derfor heller ikke begrunde de begærede foreløbige forholdsregler.

25 Da den første betingelse for at træffe foreløbige forholdsregler ikke er opfyldt, findes der ikke anledning til at gennemgå de øvrige betingelser i henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, hvorfor begæringen om foreløbige forholdsregler ikke kan tages til følge.

Af disse grunde bestemmer

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING

før endelig afgørelse træffes

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Luxembourg den 21. juni 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Formand for Anden Afdeling